

دُعا

هن نظم جو شاعر حڪيم فتح محمد سيوهاڻي آهي، هُو
سيوهڻ جي عباسي خاندان ۾ سن 1880ع جي اوائل ۾ ڄائو.
عربي ۽ فارسيءَ جي مڪمل تعليم حاصل ڪري، حڪمت جو
ڌنڌو اختيار ڪيائين. ڪجهه وقت کان پوءِ سيوهڻ ڇڏي
ڪراچيءَ ۾ دواخانو کوليائين. سن 1942ع ۾ وفات ڪري ويو.
مختلف قومي ۽ سياسي، مذهبي ۽ ادبي تحريڪن ۾ سرگرم
ٿي حصو ورتائين. جمعيت العلماء جو رڪن هو. سنڌي نثر ۽
نظم ۾ ڪيترائي ڪتاب لکيا اٿس. ”ڪمال ۽ زوال“، ”حيات
النبي“ ۽ ”ميرن جي صاحبي“ سندس مشهور ڪتاب آهن.

اسان جي دين، ايمان کي سلامت رک، خداوند،
بچائج تون مسلمانن جي عزت آبرو هر جا.

اسان کي ڏي خدا توفيق، طاقت، همت ۽ حقيقت،
اسان مان ڪي اڳين جهڙا عجب انسان ڪر پيدا.

سڄي دنيا ۾ رک اسلام کي تون اوج عزت سان،
خدا! اسلام جي ڪلمي سندو تون شان رک بالا.

هميشه شال دنيا ۾ جهنڊو اسلام جو جهولي،
جتي پي سو وڃي پهچي، رهي قائم اتي برپا.

اسان جي قوم ٿي مسڪين، اسان جي قوم ٿي غمگين،
تون تنهن جو شال حامي ٿين، ڪرين تنهن کي تون بي پرواه.

اسان جي قوم کي آزاد ڪر، قرضن ۽ مرضن کان،
اسان جي قوم کي آباد ۽ دلشاد ڪر مولا.

دفع سڀ انتظار ڪر، پري سڀ بيقراري ڪر،
خزان مان ٿون بهاري ڪر، ته ٿيون سرسبز ۽ سرها.

مشق

(الف) هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- 1- شاعر الله تعاليٰ کان ڪهڙي دعا ٿو گهري؟
- 2- اسلام جي ڪلمي لاءِ شاعر ڪهڙي دعا ٿو گهري؟
- 3- قوم جي لاءِ شاعر جي دل ۾ ڪهڙا سوال ٿا اُڀرن؟

(ب) هيٺين لفظن جا جمع لکو:

عزت - همت - جهنڊو - قوم - بهاري.

(ج) اسمن جي پٺيان ڪي پڇاڙيون ڳنڍجن ٿيون ته اُهي

ضمير خاص جو ڪم ڏين ٿيون:

جيئن: پاڻم = منهنجو پاڻ - ڪاڌم: مون ڪاڌو.

توهين اهڙا ڪي ٻيا مثال ڏيو.